

[Leth Mouritzen.]

med Hensyn til Byejeendomme betyder en Fare for en uretfærdig Lejestigning, der vil være i direkte Modstrid med Lovgivningens almindelige Bestræbelser for at fastholde det Lejeniveau, der eksisterede ved Krigs-udbrudet.

Af disse to Grunde vil det være rimeligt, at man søger at finde frem til en Ordning, der uden at bryde med Principperne for den almindelige direkte Ejendomsbeskatning dog under en eller anden Form formaaer at komme de Ejendomsbesiddere til Hjælp, som vil blive særlig haardt ramt af den nye Vurdering. Vi kan derfor tilslutte os det forelagte Forslag, for saa vidt angaar Lettelsen af Vanskelighederne for de mindre Land- og Byejeendomme. Men det forekommer os at være urimeligt, om man gennem en fuldstændig Ophævelse af Virkningerne af den nye Vurdering udstrækker de foreslaaede Lettelser til ogsaa at gælde de større Ejendomsbesiddere, især det store Landbrug. Det er en given Ting, at Konjunkturerne i Krigsperioden med de højere Kornpriser og andre forbedrede Afsætningsvilkaar for Landbrugets Storgodser har medført en Stigning i disse Ejendommers Værdi i Handel og Vandel. Der er ogsaa adskillige Eksempler paa store, umoderne Herskabsvillaaer, som før Krigen var næsten usælgelige, men som i Dag paa Grund af Bolignøden har opnaaet en Salgs værdi, der ligger betydeligt højere end Vurderingen i 1936. Vi ser ingen Skade ved, at saadan Værdistigning inddrages under Beskatningen.

Det vil være i Strid med al Fornuft, om Staten giver Afkald paa at indkassere sin Part af Værdistigningen. Dette vil efter min Opfattelse ikke desto mindre være Tilfældet, saafremt det foreliggende Forslag uændret gennemføres. Jeg mener derfor, at den radikale Gruppens Forslag løser det foreliggende Problem altfor generelt, medens min Gruppe er indstillet paa en Undtagelseslovgivning, der vil komme de mindre Ejendomme til Hjælp, paa samme Maade som man i Tidens Løb har set saa megen Undtagelseslovgivning for det større Landbrugs Vedkommende.

Vi har i denne Rigsdagssamling paa et Par Omraader beskæftiget os med Forslag, der betød en Skærpelse af indirekte Skatter. Naar vi nu staaer over for et Forslag, der betyder en Lempelse i direkte Skatter, vil vi derfor understrege Nødvendigheden af, at disse Lempelser kun bliver gennemført i strengt nødvendigt Omfang, og at disse nødvendige Foranstaltninger gennemføres som en midlertidig Lovgivning, under Hen-

syn til at den siddende Skattekommission kan forventes at ville stille Forslag om en Revision af den nuværende Ejendomsbeskatning. Jeg finder Anledning til i Parentes at bemærke, at da mit Parti i December Maaned stillede Forslag om en Skærpelse af Straffene for Skattesnyderi gennemført med Henblik paa de nu afgivne Selvangivelser, afviste et Flertal her i Tinget et saadant Forslag med Henvi sning til, at man maatte afvente Skattekommissionens Forslag. I Dag ønsker man glædeligvis ikke at afvente Skattekommissionens Betænkning, som det jo ogsaa, efter hvad der udtaltes under Behandlingen af Byggestøtteloven i Gaar, kan have lange Udsigter med.

Vi er som allerede sagt Tilhængere af en midlertidig Ordning, der vil tage alle Hensyn til de eventuelle Urimeligheder, som følger af den nye Vurdering. Der kunde maa ske være Grund til at understrege, at en Skattelettelse paa Ejendomme i Almindelighed vil bevirke en Stigning i Ejendomspriserne, som hverken Samfundet eller den enkelte Køber af en Ejendom kan være tjent med. Ogsaa den jævne Mand maa være interesseret i, at Priserne paa En- og To familieshuse og Landbrugsejendomme bevares i det nuværende Prisniveau fremfor at komme ud for en Stigning som Følge af Skattelempelse. Enhver Skat, som paa lægges Ejendomme, er at opfatte som en ny Prioritet, der oven paa de andre Gældsbyrder medvirker til at holde Ejendommenes Priser nede.

Jeg kan godt se, at det er en Urimelighed, at den Familie, der har erhvervet sig Grund og Hus for at skabe et Hjem til varig Glæde for Familien, og som ikke har til Hensigt at sælge sin Ejendom, til Stadighed skal yde Skatter af den højere Vurdering, der først kan blive en Fordel ved eventuelt Salg. Den foreliggende Opgave kan derfor begrænses til at skabe saadanne Bestemmelser, der tager Sigte paa disse Forhold alene.

De Muligheder, som mit Parti kunde tænke sig, gaar enten i Retning af en Forhøjelse af de afgiftsfrie Fradrag for alle Ejendomme eller Bestemmelser, der gør det muligt at forhindre Skattestigningen for mindre Ejendomme, saa længe en saadan Ejendom bliver i den samme Ejers Besiddelse. Med Hensyn til Afgrænsningen af, hvad der forstaaes ved en mindre Ejendom, kunde vi tænke os at standse ved ca. 50 000 Kr. i Ejendomsskyld efter den nye Vurdering.

En Bestemmelse om, at Værdistigningen ikke beskattes, før en ny Ejler har købt Ejendommen, vil være et tjenligt Middel til